вимірювати запахом чи кроком
своє безумство зважишся чи ні
шкалу ридань як пута за пророком
карби перегортають водяні

розсердитись не стане зволікань
втекти не встигнеш лишиться забути
та ж катові котрий таврує длань
ні грама не пролиється цикути

я постелю скорботу край чола
нехай живе обом на розговіння
казали що безумство це бджола
не мучтеся пришийте їй коріння

чому мерці назовні не ростуть
чому шовкова армія не сниться
чому питань зеленоока ртуть
не роз'їдає перехожим лиця

чому вони з очей моїх німих
себе не пошматують ідіоти
я знаю кару а вона на дотик
тепліша і надійніша від них